Bijlage 4. Ervaringen begeleider Janneke

Beste lezer,

Eén jaar lang heb ik drie jongeren die een Bouwdepot ontvingen begeleid, daar vertel ik je in deze brief meer over. Maar ik zal mezelf eerst voorstellen. Mijn naam is Janneke en ik werk als begeleider bij AHRA. Veel mensen zijn verbaasd als ze horen dat ik hiervoor 23 jaar een kleinschalig hotel in Amersfoort heb gerund. Maar voor mij was de stap naar ambulante begeleiding eigenlijk heel logisch.

Ik was altijd al maatschappelijk betrokken en in het werk in de horeca, kwam ik vaak in aanraking met mensen die soms de weg kwijt waren of wat hulp nodig hadden. Tijdens de pandemie hebben wij in samenwerking met de gemeente en Kwintes een daklozenopvang in ons hotel gehad. Dat was een hele fijne periode. Ik kon met kleine acties veel betekenen voor mensen. Zo gaf ik bijvoorbeeld een fiets, die bij mij al drie jaar stond te verstoffen, aan iemand die zo naar zijn nieuwe werk kon gaan. Ik nam tijdens de lunchpauze iemand mee naar mijn tandarts die zei: kom maar, ik kijk wel even naar die ontstoken kies. En andersom kreeg ik binnen de kortste keren ook hulp aangeboden van de mensen die we opvingen. Ze hielpen actief met het schoonmaken van het hotel, bedden opmaken en een boodschapje doen.

Na de verkoop van het hotel, had ik me voorgenomen om een jaar niets te doen, maar al snel werd ik getipt dat AHRA nieuwe krachten zocht. Een paar weken later mocht ik aan de slag en was mijn agenda binnen korte tijd gevuld. Niet snel daarna startte het Bouwdepot in Amersfoort met 10 jongeren. Eén jaar lang €1050,- per maand, zonder voorwaarden, dat de jongeren vrij mochten besteden. Het klonk te mooi om waar te zijn. Maar ik mocht 3 van deze jongeren begeleiden, samen met een duo begeleider.
Bijna alle jongeren die bij AHRA wonen, komen uit een onstabiele thuissituatie, hebben soms helemaal geen contact meer met ouders, zijn al jong in de problemen geraakt, hebben financieel veel stress en er is sprake van trauma's en persoonlijkheidsproblematiek. En juist daardoor komen ze bij AHRA, ze kunnen vaak niet meer thuis wonen. Het idee is dat we als begeleiders samen met de jongeren werken aan het bevorderen van de zelfredzaamheid van de jongeren en hen helpen in hun persoonlijke ontwikkeling. Maar in de praktijk zijn we vaak veel tijd kwijt aan het oplossen van financiële problemen. Brandjes blussen. We lopen met de jongeren naar het Jongerenloket, naar de schuldsanering en budgetbeheer. We proberen samen met de jongeren hun uitgaven in beeld te brengen zodat ze leren met geld om te gaan. We melden ze aan bij de Voedselbank en de Kledingbank, maar er zijn veel jongeren die dat door schaamte niet willen en kunnen. Stel je voor, een jongere die van €600 per maand moet rondkomen. Daar gaat dan €450 aan huur en vaste lasten vanaf. Reken maar uit. Je houdt €37,50 per week over om verder alles van te doen. Daar zou niemand van rond kunnen komen. Je merkt als begeleider dat er dan weinig ruimte overblijft voor persoonlijke ontwikkeling, om in behandeling te gaan voor je problemen of naar de tandarts te gaan. Laat staan dat er geld is voor hobby's, sporten of sociale contacten.

Door het Bouwdepot kwamen de jongeren ineens in een hele andere situatie. Twee van de jongeren barstten in tranen uit van blijdschap, toen ze hoorden dat ze het Bouwdepot zouden krijgen. De eerste maanden zag ik ze het er voorzichtig even van nemen. Nieuwe telefoon, leuk concertje, dagje uit met je vriend of vriendin, hapje eten. Maar als snel werden er schulden afgelost, meubels gekocht, gordijnen opgehangen. Maar er werd ook weer na lange tijd een tandarts bezocht omdat ze het nu kon betalen. Binnen een half jaar zag ik de jongeren ook heel bewust geld opzijzetten, er werd geld gespaard. De een wilde het sparen voor een vervolgstudie, de ander voor een tv of rijbewijs. Ik was blij verrast dat het geld zo goed werd besteed.

Maar dat was natuurlijk niet alles. Doordat de financiële stress weg viel konden we als begeleiders werken aan andere doelen en ons veel meer richten op persoonlijke ontwikkelingen.
Ik ging steeds meer van praktische zaken regelen, naar gesprekken over waar de jongeren écht mee bezig waren, wat in hun leefwereld belangrijk was. Wat het bijvoorbeeld betekende dat ze nu met een vriend een hapje konden gaan eten, terwijl dat daarvoor nooit mogelijk was. Of dat ze nu een sport konden gaan uitoefenen. Maar we hadden nu bijvoorbeeld ook tijd om samen te koken, waardoor onze gesprekken inhoudelijk veranderden. We hadden het meer over persoonlijke relaties: hoe je bijvoorbeeld beter om kan gaan met je lastige huisgenoten of hoe je salarisverhoging vraagt aan je baas. De relatie met de jongeren werd prettiger en persoonlijker. Nu was niet de huurachterstand het gespreksonderwerp maar, 'zullen we eens kijken naar een leukere baan, die minder stress oplevert en je een beter salaris geeft?'.
Ik heb samen met de jongeren mooie stappen kunnen zetten. Hoe gaat het nu met ze? Ze hebben alle drie hun leven beter op de rit en hebben meer sociale contacten en hobby's. Ze zijn in behandeling voor trauma's en persoonlijkheidsproblematiek en hebben bovenal meer vertrouwen gekregen in de hulpverlening. Dat is een heel belangrijk aspect en effect, dat ik zelf niet had verwacht. Alle drie zijn ze bezig met uitstromen bij AHRA. Ik ben ervan overtuigd dat dit zonder het Bouwdepot zeker veel langer had geduurd.

Groet,

Janneke

(BRON: https://hetbouwdepot.nl/brieven/janneke/)